

N:o 63.

Af Herr J. Samuelsson: Angående ändring af 4 § i Kongl. Förordningen den 24 September 1861, rörande förvaltning af omyndigs egendom.

Vid sistlidna lagtima riksdag afgaf jag motion om ändring i Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 24 September 1861 § 4, rörande förmyndares pligt med afseende på förvaltning af omyndigs egendom. Sedan samma motion icke blef af vederbörligt Utskott behandlad, ej heller underställd Riksdagens pröfning, så vågar jag ånyo väcka samma fråga, i förhoppning om att få den besvarad.

Ostridigt är att förmyndare bör stå under Härads- eller Rådhusrätts öfverinseende, på det rätten må vaka öfver det den omyndiges egendom icke förskingras. Och då omförmälda paragraf erhöi dess ordalydelse ansågs den fullt kunna betrygga den omyndige för förluster, men efter mitt förmenande hvilat största förtroendet i sockennämnds eller godemäns händer, enär sockennämnd eller godemän ega rätt granska afgifna specificerade förmyndereräkningar, men domhufvanden får åtnöjas med summariskt utdrag af samma räkning. Således anmäler sockennämnd eller godemän icke någon anmärkning emot förmyndarens afgifna redo och räkning, så måste domhufvanden dervid låta bero.

Då förhållandet så är, anser jag det summariska utdraget innebära ett ökadtt besvär för förmyndaren, medföra kostnader för den omyndige samt vara tidsödande för domhufvanden, utan att den omyndiges egendom på något sätt dermed blifver betryggad.

Med stöd af upprepade skäl vågar jag vördsamt föreslå, att § 4 i omförmälda Kongl. Maj:ts nådiga förordning måtte få följande ordalydelse:

Förmyndare skall för hvarje år afsluta räkning öfver allt det han har om händer, med uppgift på såväl fastighet

som den säkerhet hvaremot den omyndiges reda penningar utsatta äro, och ingifve vid början af det följande året räkning till sockennämnd eller godemän, som meddela intyg att räkning aflemnad blifvit.

Försummar förmyndare räkning aflemna, anmäla sockennämnd eller godemän förhållandet till rättens ordförande, hvilken förelägger förmyndare vid lämpligt vite att sin oförmälda skyldighet inom viss tid fullgöra samt med intyg deröfver från sockennämnd eller godemän under den förelagda tiden till domhafvanden inkomma.

Skulle förmyndare icke åtlyda föreläggandet, må vitet höjas efter omständigheterna.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1872.

J. Samuelsson,

från Kronobergs län.

N:o 64.

Af Herr J. Samuelsson: Rörande upphäfvande af 20 § i Kongl. Jagtstadgan den 21 Oktober 1864.

Sedan Kongl. Maj:ts förnyade Jagtstadga den 21 Oktober 1864 § 20 tillerkänner belöning af allmänna medel åt dem som döda björn, varg, lo och